

at det var ikke med nogen særlig Glæde, man gik mod Partiet. Jeg forstaaer, at det ikke er med særlig Glæde, man gaar imod Partiet og Ministeren, for det vilde være uhyre ondsksfuldt, hvis det kun var det, man tilsigtede, men at det er ud fra andre Argumenter, man tager den Stilling, man tager. Jeg forstaaer, at det er det, man kalder Arbejdstempoet i Landstinget, man vil nedlægge Protest imod. Jeg kan være enig med det ærede Medlem i, at det Tempo, vi har her i Tinget i disse Dage, er et saadant, at jeg ikke haaber, vi faar et lignende ret ofte i Fremtiden.

Naar jeg desuagtet anbefaler at stemme for Lovforslaget, gør jeg det ud fra den Betragtning, at denne Sag en Gang rejst ikke lader sig standse. Det forekommer mig, at den ærede sidste Talers Betragtning var lidt inkonsekvent, thi jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret i, at hvis man havde fulgt med i Udviklingen med Hensyn til Færgeforbindelse, hvad han syntes var forsømt, havde man ikke staaet saaledes i Øjeblikket, at man maatte gøre en Dyd af Nødvendigheden, idet man ellers maatte skride til en stor Udvidelse af Færgelejerne og Færgemateriellet. Jeg tror, at hvis man vil fæste Lid til den tekniske Kyndighed, som man har at holde sig til paa dette Omraade, kan man ikke med Rette sige, at man ikke vilde staa overfor en saadan Udvidelse. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at selv om jeg ikke kan bedømme det hele teknisk, selv om jeg ikke kan sige, at Forholdene ligger saaledes, at man med Ro teknisk set kan gaa til denne Foranstaltning, stemmer jeg alligevel for Lovforslagets Vedtagelse ud fra en ganske almindelig Fornufts slutning, nemlig denne, at det synes mig saa aldeles givet, at det maa være en Fordel, at man kan køre direkte med Tog ud over Broen og derved undgaa de uhyre Forstyrrelser, som nødvendigvis maa klæbe ved en Færgeforbindelse, og de uhyre Bekostninger, som Dag ud, Dag ind, Aar ud, Aar ind er forbundet med at have en Færgeforbindelse som den, her er Tale om. Det forekommer mig, at alene af den Grund maa vi gaa til en Ændring af Forholdene. Derfor tror jeg, det er rigtigt, især nu da Sagen er saa langt fremme, som den er, at vi vedtager dette Forslag.

Men naar jeg har bedt om Ordet, er det for, jeg havde nær sagt: at forbeholde mig min Stilling med Hensyn til et bestemt Spørgsmaal. Der er et Spørgsmaal, som jeg altid har næret lidt Ængstelse ved, nemlig Spørgsmaalet om Brohøjden. Jeg har hele

Tiden været ængstelig for, at man skulde kunne nedlægge Indsigelse mod denne Brohøjde fra Skibsfartens Side, Skibsfart af den ene eller den anden Karakter, men de Erklæringer, der foreligger fra Ministeriet, har beroliget mig, saa naar jeg stemmer for dette Forslag, gør jeg det i Tillid til, at disse Erklæringer er rigtige, og at vi ikke senere skal faa nogen som helst Vanskeligheder angaaende dette Forhold. Med Hensyn til den økonomiske Side af Sagen har jeg, som sagt, aldrig været i Tvivl, idet det forekommer mig, at man ud fra en almindelig Fornufts slutning maa være klar over, at dette at kunne køre over Lille Bælts Broen er noget ganske andet end at skulle opretholde Færgetrafikken med den Mængde Mandskab, dertil kræves. Jeg anbefaler altsaa Forslaget til Vedtagelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Slebsager): Jeg skal allerførst gøre nogle Bemærkninger til det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen). Statsbanerne var efter det ærede Medlems Mening ikke kommet op paa Maksimum af, hvad der under de nuværende Forhold kunde ydes ved Fredericia. Jeg vil bede ærede Medlemmer lægge Mærke til, at det, som jeg og Statsbanerne hele Tiden har sagt herom, er, at hvis Trafikken skal gennemføres *paa tilfredsstillende Maade*, er man nu paa Maksimum af Ydeevne ved de bestaaende Anlæg. Det er ganske rigtigt, at i Krigsperioden præsteredes der en vis Tid adskilligt mere ved Fredericia Station end nu, fordi Trafikken i det hele var større, men det vil være ærede Medlemmer bekendt, at det gav Anledning til overordentlig store Forsinkelser i Toggangen, saa at man ofte var forsinket ikke blot en halv, men en hel, ja, halvanden Time; dette hang først og fremmest sammen med, at man ikke ved Fredericia kunde præstere, hvad der naturligt maatte kræves.

Det ærede Medlem ankede endvidere over, at man ikke havde udvidet efterhaanden: hvis man efterhaanden havde udvidet tilstrækkeligt, vilde man ikke nu have staaet overfor at skulle bygge en Bro. Jeg vil dertil sige, at hvis man efterhaanden havde udvidet og til disse Udvidelser havde brugt saa store Beløb, som nu vil medgaa dertil, hvis Forholdene skal være tilfredsstillende, op imod 8—10 Mill. Kr., saa kunde Forholdene ganske afgjort have været bedre, end de er i Øjeblikket, men saa havde man jo ogsaa brugt Pengene dertil. Det er imidlertid ikke rigtigt, som det syntes at fremgaa af det ærede Medlems